Головна / Статті / Мартина Богуславець – антикорупціонерка з подвійним дном

Статті

Мартина Богуславець – антикорупціонерка з подвійним дном

21 жовтня, 2025

Ім’я Мартини Богуславець останніми роками дедалі частіше звучить у публічному просторі, особливо коли йдеться про боротьбу з корупцією. Вона – колишня членкиня Громадської ради доброчесності та голова громадських організацій. Але за цим ретельно створеним образом антикорупціонерки проглядається зовсім інша історія. Це історія про людину, яка навчає державу та суспільство доброчесності, але сама має проблеми з боргами за комунальні послуги. Яка закликає до прозорості у політиці, але ретельно замовчує скандали у середовищі, з яким тісно пов’язана. Яка декларує боротьбу з корупцією і виконує роль морального арбітра, але, судячи з її декларацій та поїздок, дозволяє собі надто багато того, що для звичайних українців у час війни виглядає привілеєм і розкішшю.

З першою частиною розслідування можна ознайомитися за посиланням: “Антикорупціонерка з секретами: деклараційний лабіринт Мартини Богуславець”

Тому головне запитання до Мартини Богуславець звучить так: чи може людина, яка сама не дотримується проголошених принципів, мати право на моральний осуд інших?

У Києві, але з видом на Відень: географія обману

Найперше, що кидається в очі, коли аналізуєш дані про поїздки Богуславець за кордон, – їхня регулярність і кількість. З 2 вересня 2022 року по 5 травня 2025 року вона щонайменше двадцять два рази виїжджала за межі України. Для людини, яка постійно виступає у медіа як «голос суспільства», під час війни така статистика виглядає дивно.

Мартина Богуславець, оливкові дерева в Греції / світлина з особистих соцмереж Мартини Богуславець

Деталь, яка викликає питання, – це її активність у соцмережах. Є низка випадків, коли вона робила публікації з підписами «з Києва», перебуваючи фізично у іншій країні. На перший погляд, дрібниця. Але для міжнародних донорів і партнерів, які фінансують діяльність її громадських організацій, це зовсім не дрібниця. Адже вони підтримують тих, хто працює «у полі» в Україні, а не на європейських курортах. Виходить, що Богуславець створює картинку активної громадської діячки, яка бореться з левіафаном корупції в Києві, а сама у цей час ніжиться під дбайливим до шкіри сонечком десь у Малаті на півдні Криту.

Ще більш символічно, що свої дні народження (дата народження – 20 серпня) вона майже завжди святкує за кордоном. Торік, наприклад, це була Греція, де вона провела три тижні, тоді як мільйони українців навіть не мали можливості виїхати з країни. 10 серпня вона виїхала за кордон зі Львова залізницею. Повернулася лише 7 вересня. Хоча в соцмережі Facebook Богуславець виставляє фото, яке нібито доводить, що вона перебуває в Україні.

Скріншот світлини з особистих соцмереж Мартини Богуславець

Цікавий факт: на фото вона вихваляється подарунком – конем. Виявляється, такого може мати кожен з нас безкоштовно, якщо, за словами самої пані Богуславець, «мати хороших друзів». Експерти стверджують, що мінімальна вартість утримання коня становить близько $2000 на рік (при самостійному догляді) або $4000 (при утриманні на професійній стайні). Ці витрати можуть значно збільшитися залежно від таких факторів, як медичні витрати, страхування, амуніція, підготовка та участь у змаганнях. Але ж хіба це проблема, якщо «мати хороших друзів»?

Мартина Богуславець зробила Грецію місцем сили, адже святкує свої дні народження переважно в цій країні «на висоті 1000 метрів з необмеженою кількістю оливок і гірських козлів навколо» (цитата Мартини Богуславець). Хоча часто по її публікаціям у соцмережах складається враження, що святкує свій день народження «антикорупціонерка» невідривно від обожнюваної батьківщини, котра вже понад рік відбиває навалу росіян.

І знову оливкові дерева в облюбованій Греції / світлина з особистих соцмереж Мартини Богуславець

Тому часті вояжі «антикорупціонерки» за кордон не потрібно сприймати виключно як робочі поїздки. Ніхто ж не знає, як проводить свій час в інших країнах Мартина Богуславець. Цей дисонанс між заявленим і реальним є першим сигналом, що перед нами не борчиня за прозорість, а вправна маніпуляторка. І маніпулювати вона може не тільки власним образом, але й думками та настроями громадськості і, що важливо, влаштовувати вправний спектакль для грантодавців.

Щодо останніх, то вони мають передивитися свою політику фінансування таких організацій, які створюються подібними людьми. Варто зазначити, що лише в межах програми сприяння громадській активності «Долучайся» 54 громадські організації з України отримали фінансування на 62 млн доларів США. Дані взято з таблиці всіх діючих проектів технічної допомоги Україні, які загалом тягнуть на мільярди доларів.

Якщо припустити, що між усіма цими організаціями гроші розділили порівну, то ГО «Центр демократичних змін «МЕЖА»» пану Богуславець отримала понад $1,1 млн. Очікувано ми не знайшли ніяких звітів по використанню грантових коштів ні у самої Мартини Богуславець, ні на сайті її «геошки», який чомусь не функціонує.

Антикорупційний рух в Україні часто нагадує театр абсурду: чим голосніше кричиш про «боротьбу», тим легше отримуєш новий транш. Не дивно, що замість реальних результатів ми бачимо нескінченні «розслідування без фіналу» та пресконференції з гучними заявами. Адже в цій грі головне – зімітувати бурхливу діяльність, щоб донори не особливо прискіпувались стосовно виділених мільйонів. Тому корупція для них – це зовсім не ворог, а бездонне джерело стабільного фінансування. І доки вони «героїчно борються» на папері, країна платить подвійну ціну: і корупційними схемами, і симуляцією боротьби з ними.

Оточення Богуславець: тіньові зв’язки та токсичні постаті

Щоб зрозуміти будь-яку публічну фігуру, варто подивитися на її найближче оточення. У випадку з Богуславець ключову роль відіграє громадська організація «Інститут законодавчих ідей» (ІЗІ). Формально це майданчик для досліджень і реформ, але засновники та партнери організації викликають більше запитань, ніж довіри.

Під дахом «Інституту законодавчих ідей» зібралися «антикорупціонери», які у подальшому перетворять боротьбу з корупцією на прибуткову справу / світлина з особистих соцмереж Мартини Богуславець

Серед них є така собі Тетяна Хутор, яка користувалася російською соцмережею «ВКонтакте» навіть після 2017 року, коли вона була офіційно заборонена в Україні (до її поштової скриньки прив’язаний номер телефону +38 (063) 820-20-22, який вона ще у 2012 році використала для реєстрації в мережі «ВКонтакте»). А в 2020 році, тобто вже після анексії Криму, вона продовжувала користуватись своїм акаунтом на цій платформі.

Тетяна Хутор / світлина з її акаунту у соцмережах

Є й інші знайомі імена: помічник депутатки від «Голосу» Лесі Василенко ФОП Рябченко Тарас; Володимир Антків, який, крім зв’язків у парламенті, має також адміністративні правопорушення, що посягають на громадський порядок і громадську безпеку, а також податкові борги; бізнесмен Микита Саква, що займається зерновими і тютюновим ринком. Останній працює у Міністерстві регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України.

Ймовірно, той самий Микита Саква

Є ймовірність, що це саме його сторінку ми знайшли у соцмережі Facebook. Якщо це так, то вас зацікавить матеріал за цим посиланням, де авторка називає Микиту Сакву прихильником «рускава міра». А ще він є бенефіціаром ТОВ «ПРЕМІУМ СІД» із зазначеною адресою Автономна Республіка Крим, місто Сімферополь, вул. Тургенєва, будинок 17, квартира 78.

Скріншот з аналітичної платформи YouControl

Дві з його компаній займаються оптовою торгівлею зерном, необробленим тютюном, насінням і кормами для тварин. А це жодним чином не корелює з образом «антикорупціонера». По-перше, сфера агро- та тютюнового бізнесу традиційно є однією з найбільш ризикових з точки зору тіньових схем. По-друге, участь у таких ринках вимагає доступу до адміністративних ресурсів і специфічних дозволів, що саме по собі передбачає взаємодію з владними структурами. І саме тут виникає конфлікт інтересів: важко уявити, як людина, задіяна у таких видах бізнесу, може одночасно претендувати на статус незалежного «борця з корупцією». Коли «антикорупціонер» має комерційний інтерес у сферах, які десятиліттями асоціюються з непрозорістю, це виглядає принаймні нелогічно.

Це все потрібно для розуміння того, ким насправді є Мартина Богуславець. А її оточення дуже промовисте. Усі вищезгадані люди утворюють таку собі «антикорупційну тусовку», яка прикривається прозорістю, але діє за цілком традиційним принципом «свої для своїх».

Політична ангажованість: критикує одних, мовчить про своїх

Ще одна характерна риса пані Богуславець полягає у тому, на що хворіє переважна більшість так званих «антикорупціонерів». Це вибірковість критики. У політичному минулому Богуславець є досвід помічниці аж трьох народних депутатів: Єгора Соболєва, котрий теж змінював прізвище і по батькові, Володимира Соляра з «Народного фронту» та Ярослава Юрчишина з «Голосу». Усі троє належать до політичного табору, який формально позиціонувався як «антикорупційний», але за фактом мав чимало скандалів.

Скріншот з аналітичної платформи YouControl

Наприклад, чому вона не говорила про свого боса Володимира Соляра, коли того звинувачували у кнопкодавстві? Або не критикувала його за відмову подавати декларацію про доходи для публікації інформації на сайті Верховної Ради? Або не кричала з кожної праски стосовно того, що пан Соляр голосував за скандальні законопроекти №6688 і №9157, що обмежують свободу слова в інтернеті і в ЗМІ?

Один з матеріалів про Володимира Соляра у ЗМІ

Питання є до Богуславець і стосовно діяльності її керівника Ярослава Юрчишина, який є головою Комітету ВРУ з питань свободи слова, а також першим заступником Комітету ВРУ з питань антикорупційної політики. Це саме той народний обранець, котрий своєю боротьбою з Telegram відволікає увагу українського суспільства від «телемарафону», який з перших днів повномасштабного вторгнення задумувався як єдиний інформаційний фронт, але часом перетворився на явище, в якому не просто тонуть бюджетні гроші. Єдиний телемарафон фактично витіснив різні редакційні голоси з ефіру, створивши одноманітний і зрежисований інформаційний потік. Повторювані сюжети, відсутність критичних питань і надмірний піар окремих проєктів викликають недовіру до всього медіаполя. Чому Богуславець не говорить про ослаблення медіаринку, заморожування критичного мислення та перетворення пропаганди на самоціль?

І ще одне. Юрчишин, який активно виступав за закриття месенджеру Telegram, пояснюючи це тим, що він контролюється російською фсб та китайськими спецслужбами. Але дивним чином його позиція не релевантна реальному стану речей, адже Ярослав Юрчишин сам веде свій телеграм-канал.

Ярослав Юрчишин обрав вигідну позицію антикорупціонера / фото Transparency International Ukraine

І що стримує «видатну» антикорупціонерку від критики Юрчишина як виконавчого директора компанії «Трансперенсі Інтернешнл Україна»? Адже саме ця організація виступала проти пропозиції Президента України прирівняти корупцію до державної зради.

А ще Юрчишин є заступником голови політичної сили «Голос», якій у 2024 році заборонили отримувати фінансування на майже 60 млн гривень з держбюджету через рішення НАЗК, тому що в партійних звітах знайшли недостовірні відомості на майже 5 млн. Чому Богуславець мовчить про це? Тому що це вигідно її політичним босам. А отже, вигідно і їй самій.

НАЗК позбавило «Голос» державного фінансування, а Верховний Суд підтвердив правомірність дій НАЗК / скріншот з сайту НАЗК

Випадок із Юрчишиним є особливо цікавим ще й тому, що коли Конституційний Суд ухвалив рішення, яке фактично знищувало відповідальність за брехню в деклараціях, Юрчишин активно підтримав «половинчастий» законопроєкт, що передбачав м’які покарання. Для будь-якого справжнього борця з корупцією це мало б стати неприйнятним. Але не для Мартини Богуславець. Вона жодного разу публічно не розкритикувала свого колишнього роботодавця, хоча регулярно атакувала представників інших політичних таборів.

Це і є класична ознака політичної ангажованості: бити по опонентах і мовчати про своїх. Саме у такий спосіб боротьба з корупцією перетворюється не на етичну позицію, а на зброю у руках «антикорупційних хрестоносців», які фінансують чи підтримують той чи інший кишеньковий проєкт.

російський поСЛІД у контактах

Але ми назвали не усі чесноти «справжнього» антикорупціонера. У часи великої війни з росією громадський діяч в Україні має бути абсолютно стерильним стосовно будь-яких зв’язків з країною-ворогом. Залишимо за полями те, що вона має близьких родичів по матері у росії, адже невідомо, чи вона підтримує з ними зв’язок. Але відомо, що її матір, яка сьогодні перебуває за кордоном, підписана на акаунти свого брата Валерія та племінника Станіслава, котрі проживають в місті Кенігсберг, який після окупації радянськими військами Східної Пруссії було перейменовано у Калінінград. Але присутність українки з нібито відверто антикорупційною позицією у ворожих соцмережах – це пояснити доволі важко.

У продовження теми «зачистки» та приховування певних моментів біографії варто згадати любов Мартини Богуславець до російських соціальних мереж. Незважаючи на заборону останніх в Україні з травня 2017 року, Мартина Богуславець мала активний акаунт у «ВКонтакте» (ID: 29037073). Саме у тій соцмережі, яка використовується російськими спецслужбами для поширення дезінформації, ведення ворожої пропаганди та вербування. Остання зафіксована активність – 24 грудня 2021 року. Тобто практично перед початком повномасштабного вторгнення росії. Спочатку сторінка мала назву «Мартина Богуславець», але згодом була перейменована на «Василькевич Юстина». Це доводить один номер телефону, який був прив’язаний до обох акаунтів – 380633057081.

Цікаво, коли проходив відбір у Громадську раду доброчесності, хтось звернув увагу на цей факт? Ймовірно, існує якась спецперевірка таких громадян на зв’язки з ворожою нам державою. І не помітити те, що вона була активним користувачем «ВКонтакте» просто не могли. Це вже питання до правоохоронців чи відповідальних осіб. А дії з перейменуванням акаунта та подальшим видаленням лише підкріплюють той факт, що пані Богуславець замітала сліди. Це не було б дивно, якби така патріотично налаштована особа відмовилася від російської соцмережи у 2014-му році. Або хоча б у 2017-му, коли почала діяти заборона. Ні, вона активно взаємодіяла з російським контентом та користувачами тоді, коли на Майдані гинули Герої Небесної Сотні, коли росія анексовувала Крим, коли українських воїнів знищували у «зеленому коридорі» Іловайського котла, коли йшли важкі бої за Дебальцеве, коли росія почала нарощувати свої війська на кордоні з Україною перед повномасштабним вторгненням. Коли помиляються, то визнають свої помилки і намагаються їх виправити. Богуславець вирішила діяти інакше – просто приховати сліди свого перебування у забороненій соцмережі, коли почала розуміти, що це зашкодить її публічності.

Використання заборонених платформ, особливо особою, яка позиціонує себе як антикорупціонерка, викликає додаткові запитання щодо її доброчесності. Можливо, вона брала приклад зі своїх «соратників». Наприклад, з Хутор Тетяни, яка наразі керує ГО «Інститут законодавчих ідей». Ми не стали заглиблюватися у біографію цієї особи, але перевірка виявила, що принаймні до 2020 року вона теж активно користувалася соцмережею «ВКонтакте»: у 2012 році вона створила акаунт (id63040025) «Пан Барабан», привязавши його до свого номеру телефона +380638202022. У 2020 році Хутор все ще користувалася російською соцмедіа, але вже під ім’ям Юля Сорокопуд.

Також у 2016 році вона контактувала з Ігорем Лапіним, якого звинувачували у причетності до контрабанди та підкупу суддів, брехні своєму електорату перед виборами щодо своєї посади у ЗСУ, купівлі квартир на підставних осіб, незаконному захопленні автомобілів на окупованих територіях і навіть мародерстві. Ці деталі не дають підстав для прямого звинувачення, але додають ще один штрих до картини подвійного дна Мартини Богуславець.

Ми вже згадували про не менш промовисті родинні зв’язки «героїні» цього матеріалу і про те, що Богуславець ніколи публічно не згадує про своїх родичів на росії; про користування російською соцмережею «ВКонтакте» навіть після того, як в Україні почала діяти заборона на неї; про судову справу, в межах якої її змусили сплатити заборгованість за комунальні послуги; про невідповідності у її деклараціях із заниженням вартості придбаної нерухомості; про більш ніж мільйонну позику від матері, у якої, згідно фінансової звітності, не було таких грошей. Парадоксально, але «антикорупціонерка», яка вимагає прозорості від усіх, сама плутається у власній фінансовій документації.

Україна не для днів народжень, Лассіті, о. Крит / скріншот світлини з особистих соцмереж Мартини Богуславець

У підсумку перед нами постає образ не громадської діячки, яка вийшла з народу і самотужки виросла у символ боротьби за прозорість, а людини з нікуди, з «почищеною» біографією, сумнівними зв’язками та подвійними стандартами.

Її історія – це яскраве свідчення того, як антикорупція в Україні часто перетворюється на інструмент політичної боротьби, спосіб отримання грантів і, відповідно, покращення власного матеріального становища. Боротьбою за справедливість назвати це вкрай складно. Радше «приватизацією істини» чи бізнес-моделлю, за якою «ручна доброчесність» вмикається проти ворогів і вимикається, якщо цього потребують союзники.

Так, пані Богуславець, йдеться саме про «своїх» та «чужих»

Антикорупція, як і корупція, може підривати авторитет нашої країни на міжнародному рівні. Як казала Уляна Супрун, роздмухування теми корупції у виконанні таких активістів лише сприяє дезінтеграції серед західних партнерів України. За гарними гаслами може ховатися гідра власних інтересів. За критикою влади – дискредитація держави в очах представників союзних держав. За активною антикорупційною позицією – правда про борги, зв’язки з політиками, родичів у росії та чисельні подорожі у час війни. І це найбільший та найболючіший виклик українському суспільству. Бо коли подібні постаті стають обличчям антикорупційного руху, довіра до громадських організацій, міжнародної допомоги та, зрештою, до самої України опиняється під загрозою.

Очікуйте продовження, бо далі – найцікавіше. Ми зануримось ще глибше! Туди, де починається справжня історія «переродження» Мартини. Хто насправді ховався за новим прізвищем? Чому Москалик стала Богуславець, а її родина – зовсім іншими людьми? І головне, який грошовий слід веде від неї до зрадника та втікача Ігоря Мосійчука? Це буде третя частина, і вона поставить багато крапок над «і». Але точно не крапку в усій цій історії.

Усі права захищено

Про нас

Умови користування

Політика конфіденційності

Головна

Усі Новини

Війна

Політика

Досьє

Світ

Важливі
Новини

Економіка

Загальні

Здоров’я

Інфо

Релігія

Статті

Суспільство

Популярні Новини

Поділитися Новиною

Лук’янівський ринок в Києві
влада не планує
відбудовувати – відповідь
КМДА на петицію

Емоційний інтелект: що це
таке і як його розвинути

Микола Бєлий та Костянтин
Милиця через фальшиві
звіти клінік отримують
«зайві» виплати з бюджету

22 червня, 2026

22 червня, 2026

18 червня, 2026

Економіка

Статті

Економіка

Що ви шукаєте?